

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Moldoveanu Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Moldoveanu Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 24.01.2014 – 07.05.2018

instanța de apel: 06.06.2018 – 27.02.2019

instanța de recurs ordinar: 10.06.2019 – 13.08.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 mai 2018, Moldoveanu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale în sumă de 16000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Ruhlin Vladimir a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Moldoveanu Andrei, la XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, aflându-se pe str. XXXXX, intersecție cu str. XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având un comportament inadecvat, conștientizând că, colaboratorul de poliție Ruhlin Vladimir, împreună cu alți colaboratori de poliție prezenți la fața locului, își îndeplinesc obligațiunile de serviciu,

îndreptate spre curmarea acțiunilor sale ilegale, a refuzat categoric să-i urmeze la IP Râșcani al DP, mun. Chișinău, pentru a face explicații și în continuare, urmărind scopul sistării activității acestora, i-a numit cu cuvinte necenzurate, după care a aplicat violența fizică în privința colaboratorului de poliție Ruhlin Vladimir, manifestată prin lovituri cu pumnii peste corp și mâini, în rezultatul cărui fapt conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2231/D, din 19.11.2019, i-a cauzat acestuia edem moderat a mâinii drepte, care în baza criteriilor medicale a fost calificată ca vătămare corporală ușoară, cât și alte leziuni corporale.

Pe parcursul cercetării judecătorești de către procurorul Pavlovschi Octavian prin ordonanța din 10.05.2017 lui Moldoveanu Andrei, i-a fost înaintată o nouă învinuire în sensul agravării în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și anume aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Prima instanță a constatat că, vinovăția lui Moldoveanu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal nu a fost demonstrată și a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal – aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violență.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în procuratura Chișinău, oficiul Râșcani, Pavlovschi Octavian, la data de 15 mai 2018, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Moldoveanu Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și a-l condamna, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Admiterea acțiunii civile și încasarea de la Moldoveanu Andrei în folosul părții vătămate Ruhlin Vladimir a sumei de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și material;

- avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, la data de 21 mai 2018, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și dispunerea achitării inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, și eronat a recalificat acțiunile inculpatului;

- Moldoveanu Andrei anterior a fost cercetat penal și condamnat în mai multe cauze penale, iar pedepsele ne-privative de libertate și pedepsele cu suspendarea executării aplicate în cauzele penale anterioare nu au fost suficiente pentru reeducarea inculpatului.

- scopul pedepsei penale ar fi asigurat doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința inculpatului, cu executarea reală a pedepsei.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului a menționat că:

- instanța de judecată a reținut faptul că, în cadrul ședinței de judecată nu și-a găsit confirmare faptul comiterii de către Moldoveanu Andrei a violenței periculoase pentru viața sau sănătatea părții vătămate.

- inculpatul vina nu a recunoscut și se declara nevinovat de cele incriminate, și a declarat că, partea vătămată nu s-a cunoscut anterior până la conflict. Totodată în declarațiile sale a menționat faptul că, nu ține minte cu exactitate toate circumstanțele, dar careva agresiuni fizice asupra colaboratorii de poliție nu a aplicat. Consideră că, instanța de fond greșit a constatat faptul că, este neîntemeiată referirea avocatului la faptul că, la baza sentinței de condamnare nu poate fi pus raportul de expertiză medico-legală, conform concluziei căruia vătămrile corporale au fost depistate la o altă persoană și nu la Rihlin Victor;

- dacă instanța de judecată, îl va recunoaște culpabil pe Moldoveanu Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ultimul urma a fi eliberat de sub urmărire penală în legătură cu survenirea termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Căpățînă Ion în numele inculpatului.

Admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Moldoveanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii numite lui Moldoveanu Andrei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ruhlin Vladimir, dispunându-se încasarea din contul lui Moldoveanu Andrei în beneficiul părții vătămate Ruhlin Vladimir a sumei de 5000 lei cu titlul de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că a luat toate măsurile oferite de legislația procesual penală, în vederea informării inculpatului despre data, ora și locul examinării pricinii în ordine de apel, iar în concluzie sa determinat că, acesta fiind familiarizat cu procedurile declanșate în privința sa, a optat pentru a nu se prezenta în fața instanței și a se ascunde de la prezentare, acceptând să fie apărat exclusiv doar de avocat.

Instanța de apel a considerat că prima instanță în mod eronat a constatat necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului din cadrul art. 349 al. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, apreciind că prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, care în ansamblu lor dovedește vinovăția inculpatului Moldoveanu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative – aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența;

În pofida faptului că inculpatul Moldoveanu Andrei nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că vinovăția acestuia a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: - declarațiile părții vătămate Ruhlin Vladimir; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2013 f.d.6-7; plângerea Ruhlin Vladimir din XXXXX, f.d.8; raportul de expertiză medico-legală nr. 2231/D din XXXXX, f.d. 69-70; procesul-verbal de audiere a martorului Strujuc Stanislav, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a depus declarații analogice părții vătămate

Ruhlin Vladimir, confirmând întru totul cele menționate; declarațiile martorului Sarev Valeriu f.d. 20; declarațiile martorului Bucur Valeriu f.d. 22; declarațiile martorului Cujba Dumitru f.d. 23; Înștiințarea 903 f.d. 54; proces-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Ruhlin Vladimir f.d. 55a; proces-verbal de audiere a învinuitului din 13 decembrie 2013 f.d. 64; certificatul Dispensarului republican de narcologie prin care a fost constatat că, Moldoveanu Andrei este consumator de substanțe narcotice, f.d. 125; încheierea de anunțare în căutare a inculpatului f.d. 154; informația privind intentarea dosarului de căutare, f.d. 158; ordonanța privind modificarea învinuirii în sensul agravării, potrivit căreia lui Moldoveanu Andrei i s-a incriminat infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, f.d. 161.

În urma cercetării probelor, instanța de apel a constatat că a fost dovedit cu certitudine că:

Moldoveanu Andrei, la XXXXX aproximativ la ora XXXXX, aflându-se pe str. XXXXX, intersecție cu str. XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având un comportament inadecvat, conștientizând că, angajatul poliției Ruhlin Vladimir, împreună cu alți angajați ai poliției prezenți la fața locului, își îndeplinesc obligațiunile de serviciu, îndreptate spre curmarea acțiunilor sale ilegale, a refuzat categoric să-i urmeze la IP Râșcani al DP, mun. Chișinău, pentru a face explicații. În continuare, urmărind scopul sistării activității acestora, i-a numit cu cuvinte necenzurate, după care a aplicat violența fizică în privința colaboratorului de poliție Ruhlin Vladimir, manifestată prin lovituri cu pumnii peste corp și mâini, în rezultatul cărui fapt, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2231/D, din 19.11.2013 i-a cauzat acestuia edem moderat a mâinii drepte, care în baza criteriilor medicale a fost calificată ca vătămare corporală ușoară, ceea ce constituie violență periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Moldoveanu Vladimir a comis infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică, aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesele celui care aplică violența.

Instanța de apel, a apreciat critic declarațiile inculpatului și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe. Instanța de apel a

considerat că raționamentele primei instanțe sunt obiective și corecte, iar alegațiile părții apărării neîntemeiate și imposibil de a fi reținute deoarece sunt combătute integral de către probatorul examinat.

În continuare instanța de apel a descris procesul de încadrare juridică a faptelor inculpatului în componența de infracțiunii art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, apreciind că vina inculpatului este demonstrată prin declarațiile părții vătămate a martorilor și a întreg materialului probator, instanța de apel efectuând aprecierea fiecărei probe în parte.

Instanța de apel a conchis că, pe dosar sunt administrate suficiente probe, care coroborând între ele, în cumul confirmă pe deplin vina inculpatului, iar utilitatea și veridicitatea acestora nu trezește îndoieli nici în instanța de apel, coroborând inclusiv cu declarațiile părții vătămate și a martorilor nominalizați și prin materialele dosarului care amănunțit au fost menționate. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele, iar divergențele dintre declarațiile inculpatului și a părții vătămate precum și a martorilor Sarev Valeriu, Bucur Valeriu, Cujba Dumitru și probele materiale.

Analizând materialele cauzei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia fermă că în acțiunile inculpatului Moldoveanu Andrei se regăsesc semnele calificative ale infracțiunii de prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost demonstrată indubitabil vinovăția inculpatului, iar personalitatea acestuia susceptibilă de a fi supusă răspunderii și pedepsei penale.

Referitor la stabilirea modului și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului Moldoveanu Andrei, în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal Instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, astfel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului poate fi atins prin stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, sub formă închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială. Nu se poate vorbi de scopul preventiv al pedepsei, înțelegând prin aceasta

numai dezideratul împiedicării inculpatului de a săvârși noi infracțiuni, ignorându-se valențele educative și intimidante ale pedepsei pronunțate față de ceilalți membri ai societății.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Moldoveanu Andrei a notat că a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat, potrivit certificatului Dispensarului republican de narcologie, fiind consumator de substanțe narcotice, și în virtutea circumstanțelor constatate a stabilit ca fiind echitabilă numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, considerând-o suficientă pentru restabilirea echității sociale, a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Cu referire la apelul procurorului în partea acțiunii civile, instanța de apel a concluzionat că pretențiile sunt întemeiate, urmând a fi admise, întrucât actele și lucrările pricinii atestă faptul că, partea vătămată Ruhlin Vladimir în prima instanță s-a constituit ca și parte civilă, f.d. 13, formulând în acest sens acțiune civilă în procesul penal, și prin acțiunea formulată, partea civilă a solicitat încasarea din contul inculpatului 10000 lei cu titlul de prejudiciu material.

În acest sens, instanța de apel a reținut prevederile art. 219 Cod de procedură penală, art. 1398, 1422, 1423 Cod civil, concluzionând admiterea pretenției înaintate de acuzatorul de stat în interesele părții vătămate cu privire la încasarea sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral, considerând-o pe măsură de a satisface dauna morală cauzată în speță.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la **10 aprilie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar la **10 mai 2019**, de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, prin care, invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în baza art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală a lui Moldoveanu Andrei de sub învinuirea înaintată.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Căpățînă Ion acționând în numele inculpatului a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat

soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de judecată a reținut faptul că, în cadrul ședinței de judecată nu și-a găsit confirmare faptul comiterii de către Andrei Moldoveanu a violenței periculoase pentru viața sau sănătatea lui Vladimir Ruhlin. Și anume, instanța a menționat faptul că, caracterul și gradul vătămarilor corporale apreciate de către medicul-legist, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2231/D din 19.11.2013 au fost calificate ca vătămări ușoare. Consideră că prima instanță greșit a constatat faptul că este neîntemeiată referirea avocatului la faptul că, la baza sentinței de condamnare nu poate fi pus raportul de expertiză medio legală nr. 2231/D din 19.11.2013, conform concluziei căruia vătămarile corporale au fost depistate la o altă persoană și nu la Ruhlin Vladimir. În raportul de expertiză medico-legală nr.2231/D din 19.11.2013 o au fost examinate documentele medicale a lui V. Ruhlin, însă în concluzie este menționat Ghulan Haidiinc Maria Mahomed (f.d.70). Iar precum că în cadrul urmăririi penale lui A. Moldoveanu și avocatului acestuia, conform procesului-verbal din 13.12.2013, li s-a adus la cunoștință raportul de expertiză din 19.11.2013 și cereri sau demersuri pe marginea raportului aceștia nu au înaintat și că n-au fost înaintate carava cereri sau demersuri de către partea apărării nici la prezentarea învinuitului și apărătorului a materialelor cauzei penale la 14.12.2015, o constatare complet greșită a instanței de judecată care încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil a lui Moldoveanu Andrei;

- referitor la faptul dat menționează că sarcina dovedire a învinuirii este în totalitate pe seama acuzatorului stat, și nu este obligația inculpatului să-și dovedească nevinovăția;

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

- potrivit art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

- probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul nu au săvârșit fapta imputată, inclusiv lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpaților, a circumstanțelor de fapt drept și a consecințelor survenite. Consideră că, instanțele de fond, greșit au

constatat faptul săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 349 Cod penal de către condamnatul Moldovanu Andrei, nu au examinat cauza multe aspectual, există mai multe circumstanțe și dubii privitor la săvârșirea infracțiunii date, din care considerente se solicită o decizie de achitare.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursului declarat se reține, că recurentul a invocat în calitate de temeiuri pentru declararea recursului, prevederile pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit, analizând conținutul recursului declarat în raport cu decizia atacată, conchide că temeiul invocat, nu și-au găsit confirmare dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță cu constatarea faptei inculpatului ca fiind dovedită și cu încadrarea în baza învinuirii formulate

prin ordonanța procurorului privind modificarea învinuirii în sensul agravării, potrivit căreia lui Moldoveanu Andrei i s-a incriminat infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal (f.d. 161 Vol. 1), judecând cauza inclusiv și prin apelul procurorului, a respectat prevederile art. 414 alin.(1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat atât asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către partea apărării, cât și a argumentelor primei instanțe ce a concluzionat condamnarea inculpatului Moldoveanu Andrei în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă dezacordul părții cu reaprecierea probelor oferită de către o instanță de judecată, nu reprezintă temei separat de casare de deciziei atacate și nu poate completa sau susține temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea

probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare emise de instanța de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și dispunerea achitării inculpatului Moldoveanu Andrei precum solicită recurentul.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nu este întemeiată critica din recursul declarat, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia recurentului, a probelor ce a dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele administrate în speță, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Moldoveanu Andrei, bazându-se inclusiv și pe declarațiile părții vătămate Ruhlin Vladimir; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2013 f.d.6-7; plângerea Ruhlin Vladimir din XXXXX, f.d.8; raportul de expertiză medico-legală nr. 2231/D din XXXXX, f.d. 69-70; procesul-verbal de audiere a martorului Strujuc Stanislav, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a depus declarații analogice părții vătămate Ruhlin Vladimir, confirmând întru totul cele menționate; declarațiile martorului Sarev Valeriu f.d. 20; declarațiile martorului Bucur Valeriu f.d. 22; declarațiile martorului Cujba Dumitru f.d. 23; Înștiințarea 903 f.d. 54; proces-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Ruhlin Vladimir f.d. 55a; proces-verbal de audiere a învinuitului din 13 decembrie 2013 f.d. 64; certificatul Dispensarului republican de narcologie prin care a fost constatat că, Moldoveanu Andrei este consumator de substanțe narcotice, f.d. 125; încheierea de anunțare în căutare a inculpatului f.d. 154; informația privind intentarea dosarului de căutare, f.d. 158; ordonanța privind modificarea învinuirii în sensul agravării, potrivit căreia lui Moldoveanu Andrei i s-a incriminat infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, constatând că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Moldoveanu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, or, a fost stabilit cert că potrivit *raportului de expertiză medico-legală nr. 2231/D, din 19.11.2013* (f.d. 125 vol. I) părții vătămate i-au fost cauzate *vătămări corporale ușoare*, ceea ce a constituit *violență periculoasă* pentru viața și sănătatea părții vătămate Ruhlin Vladimir, prin urmare instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpatului

Moldoveanu Andrei în componența de infracțiune prevăzută la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative – *aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere*, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Inclusiv din aceste considerente, Colegiul penal lărgit concluzionează că în speță nu este incident nici temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocată de recurent, lucrările cauzei demonstrând cu prisosință că în speță nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, or, ultima clar și explicit în descriptivul deciziei a expus procesul de încadrare juridică a faptelor inculpatului în componența infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, apreciind că vina inculpatului Moldoveanu Andrei este demonstrată prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și a întreg materialului probator, instanța de apel efectuând aprecierea fiecărei probe în parte.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Opozant criticilor invocate de recurent la acest capitol, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul penal lărgit, menționează, că instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpatului, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către partea acuzării care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că conținutul probelor enunțate în pct. 4.1. al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, în contextul de învinuire a lui Moldoveanu Andrei în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc toate elementele infracțiunii imputate.

Referitor la criticile recurentului invocate sub aspectul pct. 12), precum că faptei săvârșite de către inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecării, ajungând neîntemeiat la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 349 alin. (1¹) Cod penal în art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, rezultând din următoarele.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticile recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea soluției instanței de fond, decizia fiind argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speță.

Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de recalificare a faptelor.

Din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, după cum a fost înaintată învinuirea în prima instanță de către procurorul participant.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că prima instanță în mod eronat a constatat necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului din cadrul art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, apreciind că prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere completă și obiectivă, prin prisma pertinentei, care în ansamblu lor dovedește vinovăția inculpatului Moldoveanu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative – aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, inclusiv prin prisma stabilirii gradului vătămarilor corporale a părții vătămate.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a

probelor care de fapt nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate, nu este incident cazul, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate, întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției Moldoveanu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În sensul celor relatate, Colegiul penal, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, dat fiind că, în cazul în care aceasta și-a motivat decizia emisă, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă acuzația penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, instanța de recurs și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuând asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Moldoveanu Andrei.

Consecvent, făcând o analiză a argumentelor invocate în recursul declarate de către avocat în numele inculpatului, în raport cu apelurile declarate și textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, recursul repetă textul apelului apărării, argumentele expuse de către recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, decizia instanței de apel în partea contestată fiind în corespundere cu prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, fiind bine argumentată, motivată, legală și întemeiată. Colegiul penal nu a constatat existența vreunei grave erori de drept, care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, în această parte.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, motiv din care se impune respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Căpățină Ion în numele inculpatului Moldoveanu Andrei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Moldoveanu Andrei XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena